

ชื่อเรื่อง

ผลการใช้กิจกรรมกีฬาต่อพฤติกรรมไม่รอคอย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมกีฬาต่อการลดพฤติกรรมไม่รอคอยในนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งมีอายุ ๑๑ ปี ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่มีพฤติกรรมไม่รอคอย ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ ที่มารับบริการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดลำปาง จำนวน ๑ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสังเกตพฤติกรรมไม่รอคอย เพื่อนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูลและบันทึกพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

ผลการพัฒนาใช้กิจกรรมกีฬา

ในระยะที่ ๑ (A๑) หรือระยะก่อนการทดลองใช้กิจกรรมกีฬา มีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่รอคอย ๓.๗๕ ครั้ง และมีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๘ ของความถี่ ระยะที่ ๒ (B) หรือระยะการทดลองใช้กิจกรรมกีฬา มีค่าเฉลี่ยความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่รอคอย เท่ากับ ๒.๘๕ ครั้ง และมีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๖.๖๖ ของความถี่ระยะที่ ๓ (A๒) หรือระยะถดถอยการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่รอคอย เท่ากับ ๑.๖๖ ครั้ง และมีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๘ ของความถี่

แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่รอคอย ในระยะที่ ๑ (A๑) มีค่าเท่ากับร้อยละ ๘ และในระยะที่ ๒ (B) มีค่าร้อยละ ๖.๖๖ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระยะที่ ๑ (A๑) มีค่าลดลงอย่างเห็นได้ชัด ส่วนระยะที่ ๓ (A๒) มีค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่รอคอย มีค่าเท่ากับ ๘ ซึ่งไม่ต่างจากค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่รอคอย ในระยะ ๑ (A๑) โดยในระยะที่ ๑ (A๑) นักเรียนจะแสดงพฤติกรรมไม่รอคอย และเมื่อหลังจากที่ไม่ได้มีกิจกรรมกีฬา ในระยะที่ ๓ (A๒) นักเรียนก็แสดงพฤติกรรมเหมือนกันทุกระยะ ๑ (A๑)